

IZNUTRA, IZ SRCA ČOVJEČJEGA

22. nedjelja kroz godinu, B

Strahote smo čuli u ovome ratu. Koliko li je velika ljudska nesreća, koliko silna ljudska bol. Koliko li je suza poteklo, koliko li se ljudi okaljalo zlom mišlju, zlim riječima, zlim činima. Golemo li je breme ljudskih grijeha i ljudskih nesreća! Tko to može izmjeriti? Ah, reći ćete - i to s pravom! - bolje je to ne dirati. Neka vrijeme liječi rane, a Bog neka se smiluje svakom grešniku. Upravo tako. Ni ja ne želim govoriti o tome da bih kopao po strahotama ovih godina, nego stavljam pred oči te slike da bolje osvijetlim Isusovu današnju poruku. Iskreno, ja sam je u posve novom svjetlu shvatio tek ovoga rata. što nam to Isus govori?

Isus raspravlja s farizejima o židovskim propisima obredne čistoće. I tumači: „Ništa što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi - to ga onečišćuje. Ta iznutra, iz srca čovječjega, izlaze zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva, preljubi, lakomstva, opakosti, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje.“ Vidite, neupućenom čovjeku može izgledati sitničavo da Isus želi „kontrolirati misli“. Reklo bi se, naime, da je bitno ono što čovjek čini, a ne ono što mu je u srcu. Isus želi liječiti upravo naše srce, našu savjest. Priznajem da mi je dugo vremena nekako bila prestroga Isusova opaska da već onaj tko s požudom pogleda ženu s njom čini preljub u svome srcu. A onda je došao ovaj rat i onda smo mogli vidjeti. O čemu to ljudi svjedoče? Evo.

Dolaze ljudi, oni koji su jedva preživjeli, i užasnuti pripovijedaju ne vjerujući ni sami onome što su doživjeli. Ne samo da su došli naoružani ljudi i činili zločine, nego su i susjedi, poznanici, kolege s posla prokazivali, mučili i ubijali svoje susjede i poznanike. Pa se ljudi pitaju: „Je li to moguće? Pa taj je čovjek još prije mjesec dana izgledao posve normalno. Ja sam njemu pomagao u gradnji kuće, on je meni pomagao. Zajedno smo išli na posao, naša su se djeca zajedno igrala. Čestitali smo jedni drugima vjerske blagdane“. Ili drugi, sličan slučaj: čovjek napušta selo u kojem se rodio, u kojem je neprestano živio, odlazi iz sela i već slijedećeg dana šalje granate na to isto selo, po ljudima s kojima je do jučer živio. što se to odjednom dogodilo u tome čovjeku? Nadalje, ne moramo gledati ratne događaje. Dogodi nam se da nas netko neugodno iznenadi. Nikad ne bih rekao da taj moj poznanik baš onda kad mi je najpotrebnije okrene leđa radi nekih svojih uskih interesa. Onda gledam s nevjericom: ma je li to taj isti čovjek? što se to događa s ljudima?

Sudeći prema Isusovim riječima, ništa se novoga nije dogodilo. Vrlo je vjerojatno da je to zlo već dulje vremena živjelo u srcu toga čovjeka. I kad je došla prigoda, to je zlo izišlo na površinu i pokazalo se. Eto zašto je bitno čuvati čistim svoje srce.

Primjeri su strašni, ali je poruka jasna. Na početku mise kajemo i za ono što smo sagriješili mišlju. I doista, važno je nastojati sačuvati svoje srce od svake sjenke mržnje, osvete, zavisti, uznositosti. Treba njegovati svoje srce. Bude li nam srce čisto, s Božjom pomoću bit će nam i djela čista. Zato i molimo Gospodina da nas izbavi od Zloga.

Čuvajmo svoje srce. I ne dopustimo da bez ikakvog ograničenja ulazi u nj štošta što nas kalja i opterećuje. Kaže Ivan: „Ako nas srce ne osuđuje, možemo zaufano k Bogu“ (1 Iv 3,21).

Zvonko Pažin